

та власт в Русия. Пък и самият режим в Югославия е монархически и с антисоветски настроения. Това според мен е причината за непризнаването на Съветска Русия от Югославия.

Приказвахме и по други въпроси. Беше към края на приема.

Разделихме се. Всички си сбогом от Долапчиев и съпругата му и си тръгнах. След мен тръгнал Расколников и ме застигна на тротоара. Чакаше го колата. Попита ме в какво направление отивам. Казвах му къде живея.

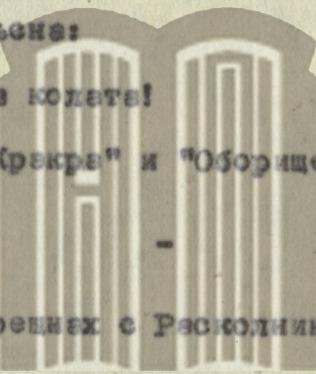
- По това направление ще минем и ние - каза той, - ще ви оставим у дома.

- Не, не...

Но той ме прекъсна:

- Заповидайте в колата!

Отведе ме до "Кракра" и "Оборище".

Втори път се срещах с Расколников, когато проф. Михалчев женеше дъщеря си. Бях близък с Михалчев. Извал е у нас, във времето ми във Варна, за съм ходил у тях. С него имахме лични приятелски отношения. Там бе и инж. Гичев, братът на когото изчезна по време на септемврийските събития. С него работехме в СРОП. Беше много красива човек. Примерен, въздържан, не беше любител на алкохолните напитки като своя брат, инженера, смирен. Пуснал си беше малка бредичка. Знаех, че е комунист, но че е толкова активен - не допусках, пък и не ме интересуваше. Когато изчезна през септемврийските събития на 1923 година останах изненадан.

Двамата братя Гичеви са от Перущица. И аз, и беше ми познавахме тяхното семейство. Братьчеди са на Димитър Гичев. Жената на проф. Михалчев бе Гичева по бща, братовчедка или сестра на двамата братя Гичеви. Беше голяма комунистка и не скриваше убеж-